

Sme cirkev

Nie sme len chodiaci do chrámu, my sme chrám.

Via ako inokedy je potrebné si pripomienuť, že chrám to nie sú len štyri steny z kameňa, ale skôr sme to my, živé kamene postavené na základnom kameni Kristovi.

I Pet 2, 4-5

Prihádzajte k nemu, k živému kameňu, ktorý fudcia súčasťou zavŕhal, ale pred Bohom je vyvolený a vzácny, a dajte sa vbuďovať aj vy ako živé kamene do duchovného domu, do svätého kňazstva, aby ste prinášali duchovné obety, prijemeň Bohu skrze Ježiša Krista.

Ef 2, 18-22

Teda už nie súdečinci ani príetci, ale ste spoluobčania svätých a patríte do Božej rodiny. Ste postaveni na základe apoštolov a prorokov; hlavným uholníkom je sám Kristus Ježiš. V nom celá stavba pevne pospíšaná rastie v svätý chrám v Pánovi, v nom ste aj vy vbuďovaní do Božieho príbytku v Duchu.

Tvorí cirkev nie je pre kresťana nepovinné. Je to nevyhnuteľné a Kristov priezrač. Cirkev je priezrač, v ktorom sa rozvíjame, rastieme, prijíname učenie apoštolov a chválime Boha.

Kor 3, 12-17

Ako Boží vyzvolenci, svätí a milovaní, obliečte si hlboké milosrdstvo, ľaskavosť, pokor, miernosť a trpeľivosť. Znájajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy! Ale nad všetko totó majte lásku, ktorá je zväčšom dokonalosti! A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj.

Kristovo slovo nech vo vás bohaté prebyva. Vo všetkých mudrosti sa nazájom poúčajte a napomíňajte a pod vplyvom milosti spievajte Bohu vo svojich srdciach žalmy, hymny a duchovné piesne. A všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Ježiša a skrze neho vzdávajte vdaky Bohu Otcovi.

Ježiš chráni svoju cirkev neustále. Pôsobi v nej mnohotvárnym spôsobom. Podporuje svoj fud, stará sa o nás, veď za nás obetoval svoj život.

Ef 6, 29-30

Ved nikt nikdy nemal v nenávisti svoje telo, ale živi si ho a opatruje, ako aj Kristus Cirkev, lebo sme údmi jeho tela.

Teraz je čas stať sa cirkvou po akej tuži Ježiš. Neprispôsobujme sa "dobovému" myslenu a konanemu. Nezabudnime, kto nás zachránil, kto cirkev založil, kto ju vedie. Uprime pohľad na Ježiša, pôvodcu a zavŕšiteľa viery.

Hebr 12, 2-3

Vytrávalo běžme v závode, ktorý máme pred sebou, z s očami upretými na Ježiša, pôvodcu a zavŕšiteľa viery. On namiesto radosti, ktorá sa mu náuka, vzal na seba kríž, pohrdol potupou a sedl po pravici Božieho trónu. Myslite na toho, ktorý znesol také protirenie hriechom, aby ste neochabovali a neklesali na duchu.

Rim 12, 2

A neprispôsobujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmýšľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôle, čo je dobré, milé a dokonale.

Jer 15, 19

Preto takto hovorí Pán:
„Ak sa obrátiš, obrátim ťa,
ale keďže stáh pred mňou
alebo vzdáš sa mi od bezcenného,
budete akoby mojnimi ústami.
Nech sa tito obrátiť k tebe,
ale ty sa neobracaj k nim!“

Pamatujme na najzraniteľnejších v cirkev, na osamotených, chorých, tých, čo sú bez rodiny. Pomáhajme im praktickým spôsobom. Cez nás Ježiš chce byť blízky bezmocným.

Jak 1, 27

Cíta a nepoškvenená nábožnosť pred Bohom a Otcom je: navrhovavať siroty a vdovy v ich tisne a zachovať sa nepoškveneným od tohto sveta.

Pravidelne sa zaujímaj o blíznych a nápli hajich praktické potreby, napríklad sa spoločne modlite. Viera nás spája v Ježišovej láske. I keď nie sme fyzicky spolu tvoríme duchovné spoločenstvo.

Jak 4, 16

Vymávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste ozdravili. Lebo veľa zmôže našľahovať spravodlivého.

Spoznávajme svojich bratov a sestri v cirkev s úmyslom preukázať im lásku konkrétnym spôsobom. Modlime sa jeden za druhého, nezabudnime sa venovať najmenším. Konajme dobro druhému ako samému Ježišovi.

Kor 3, 23

Čokoľvek robíte, robte z tej duše ako Pánovi, a nie ako ľudom!

Cirkev je duchovná rodina, ktorú ti dal Boh. Urobil nás zodpovedným jedencu za druhého. Aho, som strážcom svojho brata.

Mk 9, 42

Ale pre toho, kto by pohoršil jedného z týchto malíckych, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a hodili ho do mora.

Gn 4, 9

A Pán povedal Kainovi: „Kde je tvor brat Ábel?“ On však odvetil: „Neviem. Či som ja strážca svojho brata?“

Od kresťanov sa očakáva, že budú jedno, aby svet uveril v Ježiša. Ludia pozorujú cirkev, či zrkadli Krista.

In 17, 20-21

Neprosím len z nich, ale aj za tých, čo skrte ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno, ako ty. Otče vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty posíl.

Sme putníkmi na tejto zemi. Nemáme tu trvalé bydlisko, len prechodné. Kristus prichádza a my po hom túžime. Kym žijeme na tejto zemi, chceme plniť misiu, ktorou nás Ježiš poveril.

Mt 25, 1-13

Vtedy sa nebeské kráľovstvo bude podobať desiatim pannám, ktorí si vali lampy a vysúli naproti ženichovi. Päť z nich bolo nerozumí, a päť mûdrych. Nerozumí si vali lampy, ale olej si so sebou nevzali. Mûdry si vali s lampami aj olej do nádob. Keď ženich neprichádzal, všetkým sa začalo driemáť a zaspali. O polnoci sa sthol krik: „Ženich prichádza, vydite mu v ústrety!“ Všetky panny sa prebudiли a pripravovali si lampy. Tu nerozumné panny povedali mûdrym: „Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú.“ Ale mûdre odvetili: „Aby azda nebolo ani nám ani vám malo, chodte radšej k predavačom a kúpte si!“ No kôm išli kupovať olej, príšiel ženich a tie, čo boli pripravené, vonili s ním na svadbu a dvere sa zatvorené. Napokon príšli aj ostatné panny a vraveli: „Panе, Panе, otvor nám!“ Ale on im povedal: „Veru, hovorím vám: Nepoznávam vás.“ Preto budeť, lebo nevielete ani dňa ani hodiny.

„Vilmajme si jeden druhého, a tak sa pobádajme k lásku a k dobrým skutkom. Neopúšťajme naše zhromaždenia, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým viac, čím viac budešte, že sa blíži ten deň.“ (Heb 10,24-25)

◀ späť na Úvodnu sekciu
6 následujúca kapitola